

Jozefparochie Nieuwsbrief -vakantie editie-

Zondag 4 augustus: Brood of geen brood; dat is de vraag!

Opnieuw een broodlezing deze zondag, beginnende met de lezing uit het Oude Testament (of het Eerste Testament als u dat liever hebt). Het zal letterlijk brood regenen uit de hemel. In het evangelie gaat het ook over brood, maar ineens niet meer zo letterlijk. Want wie van dat brood eet, zal nooit meer honger krijgen. Kom hongerig worden in de Jozef naar de diepere betekenis van brood des levens. En natuurlijk delen we ook het levensbrood dat Christus zelf is met elkaar. Het is ook een beetje een bijzondere zondag, want het is de laatste reguliere viering waarin diaken Jeroen Hoekstra voorgaat. Alleen in de afscheidsviering op 15 september zal hij nog voorgaan. Het Gemengd Koor zingt onder leiding van Inga Kruma en Maurien is lectrice. Van harte welkom!

Het parochieteam

Ter bezinning

NU DE GROTE DINGEN VERDWIJNEN

Nu de grote dingen verdwijnen worden de kleine groot:
wat zonlicht op de gordijnen, een appel, een snee vers brood.

Met hoeveel overbodigs maken we ons leven stuk:
er is zo weinig nodig voor wat eenvoudig geluk.

Zó zou ik oud willen wezen, klein bij de grote dood:
een goed boek om te lezen, een appel, een snee vers brood.

Ter bezinning 2

Waarom de mensen moeten werken

Vroeger heeft de hemel ooit heel dicht boven de aarde gehangen. Hij hing niet hoger dan de uitgestrekte hand van een mens kan reiken. En als iemand honger had, dan hoefde hij maar naar boven te grijpen, een stuk van de hemel af te breken en het op te eten. Toentertijd hoefde niemand te werken.

Dat was dus niet slecht georganiseerd, maar soms braken er mensen meer af dan ze konden opeten, en wat ze niet opaten, gooiden ze gewoon op de grond.

Tenslotte was de hemel groot genoeg en zou er altijd genoeg te eten zijn. Wat gaf het, als ze meer afbraken dan ze werkelijk nodig hadden? Misschien maakte het hen niets uit, maar voor de hemel maakte het wel wat uit. De hemel werd woedend, als

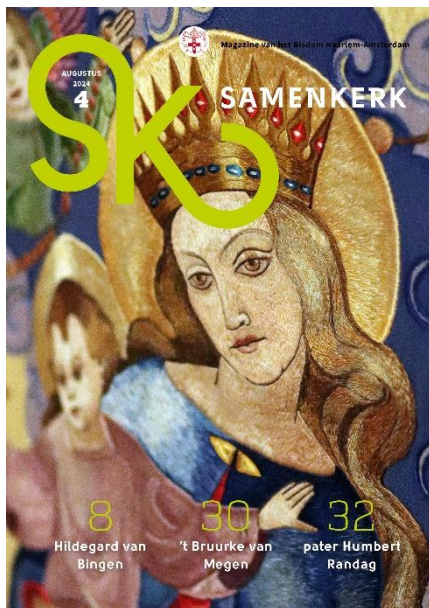
hij zag hoe hij daar op de grond lag, aangevreten, als afval. Daarom sprak de hemel op een dag: "Luister eens even! Dit zint mij niet. Het zint me niet, dat de mensen altijd een stuk afbreken als hun maag knort, en dan maar een hap nemen en de rest weggooien. Als jullie daar niet mee ophouden, ga ik zo ver omhoog, dat jullie niet meer bij me kunnen. Begrepen?"

En de mensen hoorden het. Ze werden nogal bang, en een tijdje letten ze erop, dat niemand méér van de hemel afbrak dan hij kon opeten. Maar in de loop der tijd vergaten ze de waarschuwing.

Op een dag kwam er een man aan en die brak zo'n groot stuk van de hemel af, dat veertig mensen er een maand van hadden kunnen eten. Hij beet er een paar stukjes af, gooide de rest over zijn schouder en liep toen weg, zo dom en gelukkig als je nog nooit iemand gezien hebt. De hemel zei geen woord, maar met een geweldig onweer steeg hij zo ver omhoog als hij kon, en dat was behoorlijk hoog.

Toen de mensen merkten, wat er gebeurd was, begonnen ze te huilen en smeekten de hemel weer naar beneden te komen. Ze beloofden nu meer aandacht aan zijn waarschuwing te besteden, maar de hemel deed alsof hij doof was. De volgende dag hadden de mensen niets meer te eten. Ze moesten werken om zich te voeden, en bij werken is het tot aan vandaag de dag gebleven.

Zomernummer SamenKerk

Het zomernummer van SamenKerk is er voor u. Met veel over Hildegard van Bingen, de kunstzinnige ontwerpen van pater Humbert Randag voor paramenten en 't Bruurke van Megen, in Hoorn en Alkmaar ook bekend als Jan Witte of broeder Everardus. En een leuke zomerpuzzel om een prachtige prijs te winnen. Dus, neem een SamenKerk mee achter in de kerk, eentje voor uzelf en eentje voor een ander, die nu misschien op vakantie is.